

Kriz var demeyin! Örgütlenin!

Çoğumuz işsiz kalmak üzereyiz ve hepimiz işsizlik korkusu çekiyoruz. Aramızda bu krizin bir iki ay içinde biteceğini, Türkiye'den teğet geçeceğini ya da AKP'nin krizi engelleyeceğini zanneden aptallar yok mu? Var elbette... Sözümüz onlara değil, onlar paşa paşa oylarını AKP'ye versinler, Başbakanın delikanlılıklarını hayranlıkla birbirlerine anlat-sınlar. İslamcıların peşinden gitsinler ve bayraktarlıklarını yapsınlar. Gerçekleri anlatarak onları daha akıllı yapamayız. Ancak burunlarını gerçekliğin duvarına çarptıklarında AKP'nin de alelade bir burjuva partisi olduğunu anlayacak onlar. Onun için bırakalım onları bir an için.

Bu kriz on yıllardır anlatılan her şeyi saçmalık haline getirdi. İddialar o kadar saçma ki, gülmek için bir üstünden geçmekte yarar var: Krizlerin nedeni devletin piyasaya müdahalesiydi, mesela birilerine göre. Devlet devasa bir verimsizlik yuvasıydı. Memurlar iş yapmayıp, yattıkları için ekonomi krize giriyordu, güya. Devlet piyasaya müdahale ederse, işler daha da karıştırdı. Oysa ekonomi kendi haline bırakılırsa, hiçbir problem görülmezdi. Güçlü olan ayakta kalır, güçsüz olan, yeni duruma ayak uyduramayanlar yok olup giderlerdi. Piyasa "Allah" gibi bir şeydi bu aptallar için. Her şeyi görür her şeyi düzenler ve bir problem varsa, bir krize yol açmadan yoluna devam ederdi.

Bu düşüncelerin genel kabul görmesinden yararlanarak devlet işletmelerini özelleştirdiler. Ve bir çok sendika bile özelleştirmeye alkış tuttu. Yeni yatırımlar zaten yıllardır yapılmıyordu. İşsizlik artık dert bile değildi yönetimdekiler için. Mesela AKP enflasyonu düşürmekle şişinip durdu. İşsizlik artmaya başlayınca herkese yalan söyledi. Artık iş rakamlardan çıkıp iyice gözler önüne gelince de dünyayı suçladı. Kriz her yerde vardı, bir tek Türkiye'de yoktu ki. Sanki Allah, azap çektiirmek için yeryüzüne krizi yollamıştı. Bunu iddia edebilecek kadar azıttıkları da oldu zaten. Özal'dan beri uygulanan bütün ekonomi politikaları özelleştirme ve enflasyonu indirmek için iç pazarı çökertmekti. Yani eğer maaşlarınız azalır, bir şey satın alamazsınız, iç pazar çöker, enflasyon kimse bir şey almayacağı için düşer. Üstelik az ücretle geçindiğiniz için buraya yabancı yatırım çok gelir. Çünkü iş gücü ucuzdur.

İşte akılları fikirleri aslında kar üzerine kar etmek olan bütün zenginlerin bekçilerinin- hükümetlerin- işçiler, çalışanlar hakkında düşüncesi buydu. 1980'den sonra gelen bütün iktidarlar, askerler, Özal, Demirel, Erbakan, Tansu Çiller, Erdal İnönü, Ecevit ve Erdoğan...

Ama bu düşünceler, en laikinden en müslümanına kadar herkesin sanki Allah'a iman ediyormuşçasına iman ettikleri bu fikirler, bir kaç ay içinde yok olup gitti. Devletlerin müdahalesi olmadan ekonomiler çöktü. Binlerce şirket iflas etti, binlercesi sırada. O teknolojiye öncü milyar dolarlık şirketler Amerikan devletinin yardımı için yalvarıyorlar şimdi.

Amerika, o düşmez kalkmaz bir Amerika denilen Amerika, artık harap bitap halde. Onun arkasından giden herkes de öyle. Bir tek Çin bu krizden o kadar da etkilenmeden çıkacak

gibi görünüyor ama o da yalan. Bu krizde olmasa da bunun artçı krizlerinden birinde bu ülke de silip süpürülecek. Avrupa işçileri zaten ayakta şu anda. Amerika ise hala eldeki birikimlerini yiyerek, para basarak kurtarmaya çalışıyor. Ama orada da çok yakında "ne kadar ekmek, o kadar köfte" diyecekler çıkacaktır.

AKP'nin bu krizde suçu yok, bu bütün dünyanın krizi diyenler; size sesleniyoruz: Suç aslında sizin. Bugüne kadar gelen bütün hükümetler sizin oylarınızla seçildi. Özelleştirmeler sizin eseriniz. İşten atmalar sizin eseriniz. Düşük ücretler sizin eseriniz. Özal'ı hayran hayran ananlar. Bu sizin eseriniz. İç Pazar çöktü, ama dış pazarın çökebileceğine, hele hele Amerika'nın bu hale gelebileceğine inanmıyordunuz. Buyrun buradan yakın. Şimdi bu duruma ne diyorsunuz? Yani anlayacağınız bu krizin nedeni sizin hala aynı zıvalara inanıp güvenmeniz. Artık gerçek yandaşınızı yanınızda çalışanlar arasında bulmanız gerekecek. Örgütlenmeniz gerekecek yani.

Örgütlensek ne olur ki, devir kendi gemisini kurtaran kaptan devri, diyen arkadaşlar lafımız size: Kendi geminizi kurtarıırken bütün gemileri aynı anda batıracak fırtınalar yarattınız. Şimdi aynı fırtınada sizin de geminiz batacak. Yani geminizi kurtaramayacaksınız. Kaptan felan da değilsiniz, düpedüz çalışansınız, işçisiniz. Boğulmak istemiyorsanız, vaktinizi eski masallarla geçirmeyin artık. Sol yayınları takip edin, kendinizi nasıl koruyacağınızı öğrenin ve örgütlenin.

Bu krizin biteceğini ve yine eski hikâyelerin süreceğini sanan akıllı eveller, dinleyin: Bu kriz o kadar kolay bitmeyecek, muhtemelen tarihin gördüğü en ağır krize girmek üzereyiz. Bu kriz olmazsa, bir sonrakinde yani 5-10 yıla kadar kaos gerçekten başlayacak. İnanmıyor musunuz hala? Hala kriz taraftarlığı yaptığımızı mı sanıyorsunuz? Nuh tufanın geleceğini söylediğinde kaç kişi onu tufan taraftarlığıyla, goygoyculukla suçlamıştı kim bilir.

İşçiler, çalışanlar... Artık korkunun ecele faydası yok. Örgütlenin ve geleceğe hazırlanın!

İşsizliği önleyemezsek, sözümüz söz, siyaseti bırakıyoruz!

AKP lideri Erdoğan, Mardin de bir seçim konuşması sırasında muhalefete sesleniyor: **Eğer işsizliğe bir çaren varsa açıkla, o çareyi eğer yerine getirmeyen bir Tayyip Erdoğan varsa, ben siyaseti bırakmaya hazırım!**

Başbakan Erdoğan'ı siyasetten edebilmek için sosyalistlerin bir programı var aslında! Bu satırları okuyamayacak olsa da, eninde sonunda bu çözümler önüne gelecek. Tayyip, delikanlı ve sözünün eri olduğu için herhalde ya bu dediklerimizi yapacak ya da siyaseti bırakacaktır umarız:

1) İşten atmalar yasaklansın!

Kriz zamanı değil mi? Olağan üstü tedbirlerle devletin cukkasından paralar, tabi çalışanların vergileri oluyor bu paralar, sermayedarlara yalnızca "geçici" olarak verilmiyor mu? Al sana yine geçici bir çözüm. İşten atmaları yasakla. İşsizliğin büyümesini önle.

2) Çalışma zamanı 6 saate indirilsin!

Esnek çalışma falan filan diye insanları günde 12 saat çalıştırmak için dört döndünüz yıllardır. Şimdi bedelini ödemeniz gerekecek. İşsizlik o kadar büyük ki, kimse de para yok. İşsizlik korkusundan kimse de çıkıp ben daha fazla istiyorum diyemiyor. Yani çalışanlarda da para yok. Dolayısıyla kimse alış veriş yapamıyor. Malları alacak kimse yok, iç pazar falan hak getire. Çalışanların aldığı ücretleri düşürmeden 6 saate indirin çalışma süresini. İşsizlik belki de %25 azalır. Basit matematik hesabı bu tabi... Gerçekte bundan çok daha büyük getirileri olur, insanlar düşünmeye başlarlar boş zamanları olunca, ki o zaman da AKP'nin ne mal olduğunu anlayabilirler.

3) Devlet, büyük yatırımlara başlasın!

Merak edilmesin Keynesyen ya da Stalinist değiliz. Devlet başa kuzgun leşe de demiyoruz. Ama büyük yatırımlar dondu kaldı. Yıllardır alternatif enerji diye diye TMMOB'un ağzında tüy bitti. Yapacağınız çok basit; enerji ve ulaşım konusunda dev yatırımlara başlayın. Hem de yalnızca İstanbul'da değil, en çok da güney doğuda. Mardin'de yalnızca "konuşmak" kolay. Bunu yaparsanız, geçici de olsa binlerce insan iş bulacaktır. Üstelik insanlara boşuna para da vermiyolursunuz. Çünkü siz bunu ortaydı,

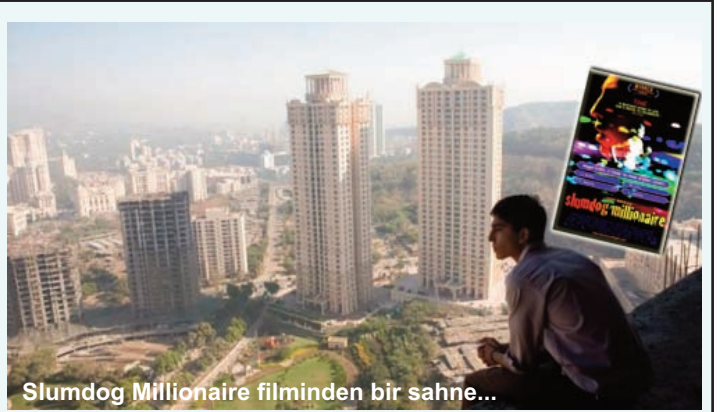

büyük işletmeydi, Arge şirketleriydi, teşvik edeceğiz diye çook yaptınız zenginler için. Onlarca yasa var vergi muafiyetleri için. Burada zenginlere boşu boşuna para vermiş olmuyorsunuz. Gidiyorsunuz ve ülkeyi ulaşıma, enerjiye kavuşturmuş oluyorsunuz. Devlet nereden para bulacak dersiniz, silaha yatırdığınız, İsrail'den silah almak için harcadığınız paraları buraya koyarsınız, hem hayırlı bir iş yapmış olursunuz, hem de büyük bir "günah"tan kurtulursunuz.

İşte önerilerimiz bunlar. Bu öneriler onun aklına hiç gelmiyor tabi ki. Çünkü oradaki varlığının nedeni zenginleri daha da zengin etmek. Aklı evvel okuyucular diyecekler ki, iyi de özellikle ilk ikisi yapılırsa şirketler iflas eder, işsizlik daha da artar. O zaman şöyle söyleyelim, bu piyasa ekonomisi değil mi? Güçlü olan ayakta kalır, geri kalanı silinip gider, değil mi? Yıllardır, kar getiremeyecek onlarca sektör çalışanların aldığı üç otuz para yüzünden ortaya çıkmadı mı? Hiç çevrenizde bu adamlar nasıl para kazanıyorlar diye sorduğunuz iş olmadı mı? Bu işler bu şekilde yapılmaz. Zaten bu sebeple ekonomi bu kadar kırılgan. İşte size şimdi fırsat; zenginlere para vermeyin, bize verin! İflas edecekler iflas etsin. İflas eden şirketleri de çalışanlara devredin.

**Onlar da yapamazlarsa sözümüz söz;
biz de siyaseti bırakacağız!**

Kenar mahalle iti milyoneri, yalnızca Hindistan'da ezilenlerin, işçilerin, yoksulların acımasız şartlarını anlatmıyor. Zenginlere, hayırseverlere, polislere ve hatta kardeşinize bile güvenmemeniz gerektiğini, güveneceğinizin insanların sizle aynı kaderi paylaşmak zorunda kalanlar olduğunu da gösteriyor. İzleyici, polisin işkence yaptığı sahneleri ya da müslümanlara yapılan kırımın gösterildiği sahneleri sanki kendi ülkesi temizmiş gibi izleyebilir. Ama aynı filmi Türkiye için yapsalar, ortaya çıkacak milliyetçi kudurgan havayı bir düşünün deriz. Bu filmi yaşça büyük birisine izlettirirseniz, bütün sahneleri az buçuk tahmin ettiğini göreceksiniz. Çünkü film boyunca gösterilenlerin hepsi, bu ülkede de oldu. Dilencilik yaptırılan çocuklar da, azınlıklara yapılanlar da, zenginlerin çirkefliliği de, hepsi bu ülkede vardı. Ve hala da var olmaya devam ediyor. İnanılmaz güzel ve politik bir film. Kaçırmayın deriz...

Slumdog Millionaire filminden bir sahne...